

Kertész Endréné Közmunka-Igazolványai

Egyéni közmunkaváltás fizetés (természetben munkatejesítés) igazolása.

A közmunkaváltás fizetés		Naplótételszám, Budapest kerület és tömbszám	Aláírás, bélyegző
időpontja	összege		
hó nap	forint fill.		

Mentés

KARCAG -i munkaerő nyilvántartó

Szám: 3.442.913
Lajstromszám: 6913/1948

Közmunka igazolvány
az 1948. évre.

Kertész Endréné
részére, aki született Karcag
n. 1910. évben, foglalkozása:
lakása: Karcag, Vasút u. 3.

Közmunkakötelezettség alól
a) 1948. év. hó. napjait mentes,
b) állandóan mentes.

P.H. munkaerő nyilvántartó.

Megjegyzés:

Kiadja: Építés- és Közmunkügyi Minisztérium.

Karcag -i munkaerő nyilvántartó.
1003A szám/M. ny. 194...

Közmunka igazolvány
az 1947. évre

Kertész Endréné
részére, aki született Karcag
n. 1910. évben, foglalkozása:
lakása: Vasút u. 7

Közmunkakötelezettségének
a) természetbeni munkatejesítéssel, b) rendszeres munkahelyén természetben teljesített munkával, c) váltásfizetéses tevékenységével, illetve d) a közmunka teljesítése alól
1947. év. hó. napjait mentes,
e) Közmunka teljesítése alól állandóan mentes.

P.H. munkaerő nyilvántartó.

Természetbeni munka teljesítése esetén az igazolványt az igénybevevőnek a munka megkezdésekor a munkavezetőnek át kell adni, aki azt a nyilvántartó helyiségébe továbbítja jegyzék kíséretében. A nyilvántartó az U. 22. § (2) bekezdésében jár el.

Hány napszámért fizet:

A természetben teljesített közmunka élvégzésének, illetve a váltás fizetésének igazolása (nap, aláírás)

I.	V.	IX.
II.	VI.	X.
III.	VII.	XI.
IV.	VIII.	XII.

Bejegyzések - változások
tartós közmunka, munkahely stb. igazolása:

Magyar Állami Nyomda, Budapest 1946. - 1506

Ez egy anyám [Kertész Endréné] nevére kiállított közmunka-igazolvány, 1948-as keltezésű. Bejegyzés nincs. De itt van egy másik közmunka-igazolvány, ez 1947-es. Egy évvel korábbi, ebben viszont vannak bejegyzések. Milyen természetű közmunka volt, azt nem tudom. Mindenesre anyám 'mentes' volt. Mikor mi megérkeztünk Karcagra, 1945 májusában, akkor a bátyámmal, Mikivel valami zárdába jártunk iskolába, hogy ne veszítsük el az évet. Nem is veszítettük el, ez a második osztály volt. Erről nincs bizonyítványom, illetve nincs az irataim között. A zsidó iskolába ekkor még nem jöttek vissza a tanítók. A mostani Kertész József utca végén volt egy keresztutca, a Zádor utca, és ott volt egy iskola, amit zárdának hívtak, mert apácák is tanítottak benne. Érdekes módon, a zsidó gyerekeknek egy másik része a református iskolába járt. Az a piactérnek a túlsó

végén volt. És aztán harmadikban már a karcagi zsidó iskolába jártunk. Negyedikben, 1946-ban felkerültünk Budapestre, valamilyen cionista otthonba, a Habonim Drorban voltunk. Anyámnak valószínűleg imponált, hogy a gyerekeit Pesten taníttatja. Ezt abból is tudom, hogy a későbbiekben nagyon erősen vonzódtam Karcaghoz, hazajöttem volna iskolába, és ez csak egyszer engedtetett meg nekem, mikor eltörtem a karomat, és akkor jártam néhány hónapot az egyik karcagi iskolába. Karcagon anyámnak volt albérlője a háború után. Már itt, Pesten nevelkedtünk a bátyámmal, cionista otthonokba, zsidó gimnáziumba jártunk, amikor ott lakott egy egészséges, pesti, szép fiatal nő. Anyám mint manikűrös keresett pénzt, abból élt. Saját jogán nem volt nyugdíja soha. Rengeteg megalázó helyzetbe került, amikor elment ilyen nagyságákhöz. X-szer előfordult, hogy elment, és azt mondták, hogy jöjjön később, Lenke! Ugyanakkor mindenkinek a barátnője volt egyszersmind. Volt grófnő, volt szülész-nőgyógyász főorvos felesége, aki 1956 [lásd: 1956-os forradalom] után, mikor hazamentem, azt mondta, hogy ha kell, még a szoknyája alá is elbújtat, mert akkor kiabálták, hogy 'egy komcsi mellé egy zsidót akasztunk!'. De a manikűrözés nem volt tervezhető jövedelem anyám számára. Ebből a szempontból egyfajta életművész volt.